

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056612640/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

hendes løse Haar frem over Ansigtet, saa det blev borte, mens Kjolen strammedes om Skikkelsen, saa den svungne Hofte og Benets faste Linier anedes derunder.

»Hvor dejligt,« udbød Titus, henreven af den lille cirkelrunde Verdens Skønhed, han havde for sig. Jakob sad og saa' ikke andet end Baaden som en lille lys Plet glide hen over det graalige sitrende Vand.

»Jeg hører Sangen fra den sejlende Sirene,« vedblev Titus; »mit Øje drages efter hende. Hele Søen synger og hun behersker Havet:

Jeg har mødt dig engang, Sirene —
i en Høstsols prunkende Aftenrøde.
Fra Kastaniens Grene
visnede Bladhænder over dit Hoved fløde.

— Dér stod du alene —

Du sang — ikke daarende Toner,
men drog dog fjærn og drog dog nær:
Blodet sang gennem Huden
i Armenes duftige Skær.

Og Øjnene blinked med Rovdyrglans
— Offeret drog de til:
de Øjne sang til Brysternes Dans
i graadigt tindrende Spil.